

Pochodzenie św. Matki Teresy z Kalkuty

Przyszła na świat 26 sierpnia 1910 roku jako Agnes Gonxha Bojaxhiu w Üsküb, leżącym wówczas w Imperium Osmańskim (dzisiaj Skopje, stolica Macedonii Północnej). Pochodziła z rodziny albańskiej, po śmierci ojca matka wychowała ją w wierze katolickiej. Kiedy miała 18 lat, opuściła dom rodzinny i została misjonarką. Nigdy więcej nie zobaczyła matki i siostry.

Posługa chorym i ubogim

Po wstąpieniu do zakonu sióstr loretanek wyjechała najpierw do Irlandii, aby nauczyć się języka angielskiego, a potem, w 1929, do Indii. W zakonie przyjęła imię Teresa i zaczęła pracować jako nauczycielka w szkole, a następnie zajęła się ubogimi ze slumsów. W 1950 otrzymała pozwolenie założenia nowego zakonu, który potem nazwano Zgromadzeniem Misjonarek Miłości. Wkrótce otworzyła pierwszy dom dla umierających w Kalkucie, a następnie dom dla chorych na trąd. Działalność zakonu szybko się rozwijała. Przystępowało do niego coraz więcej sióstr i otwierano nowe miejsca troski o potrzebujących, także poza Indiami. Podczas oblężenia Bejrutu w 1982 roku Matka Teresa uratowała 37 dzieci ze szpitala. Pomagała także głodującym w Etiopii, ofiarom napromieniowania w Czarnobylu i trzęsienia ziemi w Armenii. Za swoją postawę w 1979 roku otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla.

Motywacja do służby

Papież Jan Paweł II zapytał kiedyś Matkę Teresę z Kalkuty skąd bierze siły do heroicznej służby chorym i umierającym. Odpowiedziała, że jej siłą jest modlitwa. Faktem jest, że codziennie przez kilka godzin adorowała Najświętszy Sakrament. Inspiracje czerpała także z życia św. Franciszka z Asyżu, który sam będąc ubogim, troszczył się o ubogich. „Kiedy przyjmuję głodnego człowieka z ulicy, daję mu talerz ryżu i kromkę chleba. Czuję się wtedy spełniona. Usunęłam głód. Lecz istnieje jeszcze inna bieda, bieda osoby, która jest odrzucona od innych, która czuje się niechciana, niekochana, przerażona, osoby, która została usunięta ze społeczeństwa – ta bieda jest tak bardzo raniąca i dla mnie bardzo trudna” – powiedziała podczas uroczystości wręczenia jej Nagrody Nobla.

Śmierć i kanonizacja

Św. Matka Teresa z Kalkuty chorowała na serce od 1983 roku. Także inne choroby, jak malaria i zapalenie płuc, przyczyniły się do pogorszenia stanu jej zdrowia. Zmarła 5 września 1997 roku w Kalkucie. W chwili jej śmierci Zgromadzenie Misjonarek Miłości liczyło 5000 sióstr, posługujących w 123 krajach. W 2003 roku została ogłoszona błogosławioną, a w 2016 świętą.